

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

**The day I left home for the city / Dagen
då jag lämnade mitt hem för staden**

Skreven av: Lesley Koyi, Ursula Natula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<http://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

🔗 Brian Wambi

😊 engelska / svenska

|| nivå 3

staden

Dagen då jag lämnade mitt hem för

The day I left home for the city

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

...

På den lilla busstationen i min hemby var det fullt av människor och överbelastade bussar. På marken fanns det ännu fler saker som skulle lastas på. Anställda skrek namnen på ställena som bussarna skulle gå till.

“City! City! Going west!” I heard a tout shouting. That was the bus I needed to catch.

...

“Storstan! Storstan! Vi åker västerut!” hörde jag en biljettförsäljare ropa. Det var den bussen som jag behövde åka med.

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

...

Bussen till storstan var nästan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

...

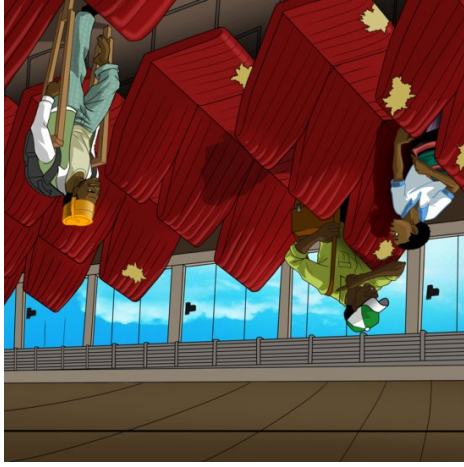
Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

...

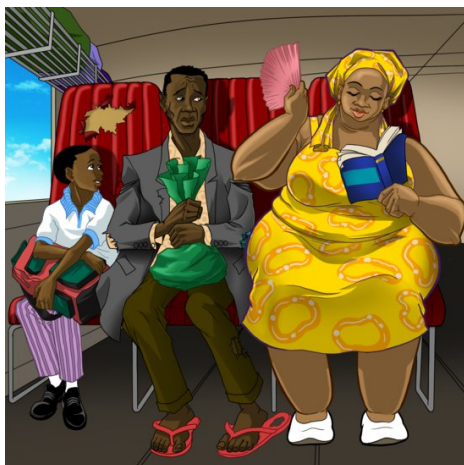
Nya passagerare höll hårt i sina biljetter när de letade efter någonstans att sitta på den proppfulla bussen. Kvinnor med småbarn lade dem tillrätta för att göra det bekvämt för dem på den långa resan.

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

...

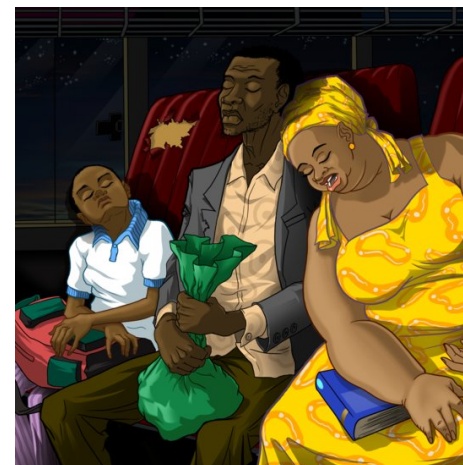
Nio timmar senare vaknade jag upp till ett högt bankande och att man ropade ut bussen för passagerare som skulle tillbaka till min hemby. Jag tog min lilla väska och hoppade av bussen.

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

...

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster. Personen som satt bredvid mig höll hårt i en grön plastpåse. Han hade sandaler och en sliten kappa på sig och såg nervös ut.

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

...

På vägen lärde jag mig namnet på den plats i storstaden där min farbror bodde utantill. Jag mumlade det fortfarande när jag somnade.

I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

...

Jag tittade ut genom bussfönstret och insåg att jag var i färd med att lämna min hemby, platsen där jag hade växt upp. Jag var på väg till den stora staden.

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbit's fetch any money? Will my brother remember to water my tree seedlings?

...

Men mina tankar gick tillbaka till mitt hem. Skulle min mamma vara i säkerhet? Skulle mina kaniner kunna säljas för pengar? Kommer min bror att komma ihåg att vattna mina trädplantor?

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

...

Lastandet var färdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lät lustiga för mig.

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

...

Medan resan fortskred blev det mycket hett på bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

...

Några passagerare köpte drycker, andra köpte små snacks och började att tugga. De som inte hade några pengar, som jag, tittade bara på.

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

...

När bussen lämnade busstationen stirrade jag ut genom fönstret. Jag undrade om jag någonsin skulle komma tillbaka till min hemby igen.

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

...

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.

...

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.